

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 5 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy w Zielonej Górze II Wydział Karny w składzie

Przewodniczący: SSR Robert Kuliński

Protokolant: st. sekr. sąd. Adamina Didłuch

przy udziale K. Ż. Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zielonej Górze

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2018 roku i 31 stycznia 2019 roku sprawy

B. Z., syna M. i M. z domu C.

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że

w dniu 9 lutego 2018 roku w siedzibie Oddziału (...) w Z., udzielił korzyści majątkowej w kwocie 200 złotych urzędnikowi pełniącemu funkcję publiczną w zakresie przydzielania skierowań na leczenie uzdrowiskowe do określonego sanatorium i w określonym czasie, poprzez umieszczenie wskazanej wyżej kwoty w kopercie zawierającej dokumentację medyczną wraz ze skierowaniem na leczenie uzdrowiskowe w celu uzyskania skierowania na to leczenie do sanatorium w K. lub K. w terminie, który nie obejmowałby daty 20 maja 2018 roku

tj. o czyn z art. 229 § 1 kk

1. oskarżonego B. Z. uznaje za winnego tego, że w dniu 9 lutego 2018 roku w siedzibie Oddziału (...) w Z. udzielił korzyści majątkowej urzędnikowi pełniącemu funkcję publiczną w zakresie przydzielania skierowań na leczenie uzdrowiskowe do określonego sanatorium i w określonym terminie, poprzez umieszczenie pomiędzy wnioskiem o skierowanie do sanatorium a dokumentacją medyczną koperty zawierającej dwa banknoty po 100 złotych, w celu uzyskania skierowania do wskazanego przez siebie sanatorium, to jest w K. bądź K. i w terminie, który nie obejmowałby daty 20 maja 2018 roku oraz po przyjęciu, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 229 § 2 kk i za to na podstawie art. 229 § 2 kk wymierza mu grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych po przyjęciu jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

2. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci banknotów polskich o nominałach 100 złotych i numerach (...) oraz (...), opisanych szczegółowo w wykazie dowodów rzeczowych numer I/275/18/P, pozycje 1 – 2, karta 19 akt;

3. na podstawie art. 626 § 1 kpk zasądza od B. Z. na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w kwocie 210 złotych, w tym opłata 100 złotych.

Sygn. akt II K 612 / 18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 5 lutego 2019 roku

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. Z. i J. Z. uzyskali od Narodowego Funduszu Zdrowia (...) Oddział Wojewódzki w Z. skierowanie na leczenie uzdrowiskowe w miejscowości P. w okresie od 27 marca 2018 roku do 17 kwietnia 2018 roku. Ze skierowania tego B. Z. i J. Z. zrezygnowali, w związku z czym dokumentacja została przekazana do Przychodni (...) spółka z o.o. (...) z siedzibą w Z. przy ulicy (...) do lekarza wystawiającego skierowanie celem aktualizacji skierowania, równocześnie Narodowy Fundusz Zdrowia (...) Oddział Wojewódzki w Z. pismem z dnia 7 lutego 2018 roku poinformował wnioskodawców, iż termin leczenia uzdrowiskowego zostanie przesunięty, a pierwsze wolne miejsca skierowania do leczenia sanatoryjnego dostępne są po dniu 1 kwietnia 2018 roku. Osobą rozpoznającą wniosek B. Z. i J. Z. w zakresie określenia miejsca i terminu leczenia uzdrowiskowego pozostawała S. N., pracownik działu (...) Uzdrowiskowego Narodowego Funduszu Zdrowia (...) Oddział Wojewódzki w Z..

dowód:

- zeznania świadka S. N., k. 15 – 16 akt,
- informacja Narodowego Funduszu Zdrowia (...) Oddział Wojewódzki w Z., k. 1 akt,

W dniu 9 lutego 2018 roku B. Z. złożył w sali informacyjnej Narodowego Funduszu Zdrowia (...) Oddział Wojewódzki w Z. ponowny wniosek o skierowanie na leczeniu uzdrowiskowe. Osobą przyjmującą wniosek pozostawała S. N., która rozpoznała B. Z. z uwagi na rozpoznawany wcześniej wniosek o skierowanie na leczenie uzdrowiskowe, pozostawała ona również właściwa do rozpoznania aktualnego wniosku B. Z., który zwrócił się do niej z prośbą o wystawienie skierowania do miejscowości nadmorskich K. lub K., jak też, aby termin pobytu w sanatorium nie obejmował dnia 20 maja 2018 roku. Prośbę B. Z. w zakresie miejscowości oraz terminu S. N. odnotowała na piśmie przewodnim wniosku, sprawdziła również, czy wniosek zawiera aktualną adnotację lekarza kierującego, po czym odłożyła wniosek wraz załącznikami celem jego przekazania na koniec pracy S. W., kierownicze działu (...) Uzdrowiskowego Narodowego Funduszu Zdrowia (...) Oddział Wojewódzki w Z..

dowód:

- zeznania świadka S. N., k. 15 – 16 akt,
- zeznania świadka S. W., k. 2 – 4 akt,

S. W., kierownik działu (...) Uzdrowiskowego Narodowego Funduszu Zdrowia (...) Oddział Wojewódzki w Z., analizując ponowny wniosek B. Z. i J. Z. o skierowanie na leczenie sanatoryjne spostrzegła, iż bezpośrednio pomiędzy wnioskiem, a dokumentacją medyczną znajduje się biała koperta formatu C6, która wraz z pozostałymi dokumentami była przypięta spinaczem do wniosku. W kopercie tej S. W. ujawniła dwa banknoty po 100 złotych.

dowód:

- zeznania świadka S. W., k. 2 – 4 akt,
- protokół zatrzymania rzeczy, k. 7 – 9 akt,

Oskarżony B. Z. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Słuchany w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnił, iż jest to totalne nieporozumienie, nie ma wiedzy, jak mogło dojść do takiej sytuacji, nie miał żadnego interesu w tym, aby wręczać komukolwiek pieniądze w zamian za skierowanie do sanatorium, ponieważ posiadał już przydzielone sanatorium. Na pytanie przesłuchującego wyjaśnił nadto, iż przy składaniu wniosku prosił o skierowanie do sanatorium nad morzem, ale nie pamięta, czy mówił wprost o K. lub K., nie pamięta kiedy w oddziale Narodowego Funduszu Zdrowia mówił, że nie pasuje mu pobyt w sanatorium w dniu 20 maja 2018 roku, otrzymał skierowanie do sanatorium w P., chociaż nie było to korzystne dla niego ze względów zdrowotnych, nie wie skąd w

kopercie z dokumentami oraz ze skierowaniem do sanatorium wzięła się koperta z dwoma 100 złotowymi banknotami, nie podejrzewa nikogo, kto mógłby mu te pieniądze podrzucić, k. 26 – 27 akt.

Oskarżony B. Z. słuchany przed Sądem w toku rozprawy głównej skorzystał z przysługującego mu prawa od odmowy składania wyjaśnień, k. 63 akt.

Sąd zważył co następuje:

Sąd ustalając w niniejszej sprawie stan faktyczny dokonał wszechstronnej analizy całego zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności zeznań słuchanych w sprawie świadków, a to S. W. i S. N., a także analizy uzyskanych w toku postępowania dokumentów, a ujawnionych w toku rozprawy głównej, którym to dokumentom Sąd przyznał pełną moc dowodową.

Ustosunkowując się w pierwszej kolejności do szczątkowych wyjaśnień złożonych przez oskarżonego B. Z., to nie miały one jakiegokolwiek znaczenia dla sposobu rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, albowiem oskarżony ograniczył się do wskazania, iż nie rozumie zaistniałej sytuacji, nie wie skąd wzięła się koperta zawierające pieniądze, ani kto mógłby ją podrzucić, a dopytywany przez przesłuchującego go funkcjonariusza Policji wskazał, iż de facto żadnych okoliczności zdarzenia nie pamięta. Trudno też zgodzić się z twierdzeniem oskarżonego, jakoby został on skierowany do sanatorium w P., co było niekorzystne dla jego zdrowia, gdy skierowanie to nastąpiło w oparciu o dokumentację lekarską oskarżonego.

Sąd podzielił natomiast w całości zeznania obydwu słuchanych w sprawie świadków, a to S. W. i S. N., albowiem ich zeznania są logiczne i konsekwentne, wzajemnie się uzupełniają i pokrywają, a złożone zostały na okoliczność wykonywanych przez świadków czynności w związku ze stosunkiem ich zatrudnienia oraz posiadanej wiedzy. Nie dopatrzył się przy tym Sąd jakichkolwiek okoliczności, które mogłyby zeznania któregokolwiek z wymienionych świadków zdyskredytować.

Odnosząc się w tym miejscu bezpośrednio do czynu zarzucanego oskarżonemu B. Z. to poza sporem pozostaje fakt, iż koperta zawierająca dwa banknoty po 100 złotych znajdowała się bezpośrednio pomiędzy wnioskiem, a dokumentacją lekarską i była przypięta spinaczem, gdyż jak zeznała S. W., dała się spod tego spinacza wyciągnąć. Nie sposób zatem przyjąć, iż koperta ta mogła „sama” wsunąć się pod spinacz, zagubiona z jakiejś innej dokumentacji, bądź została przez kogoś podrzucona, jak twierdzi oskarżony. Co ważne, była ona przypięta zaraz po wniosku, który S. N. miała obowiązek skontrolować w zakresie aktualności informacji lekarza kierującego na leczenie uzdrowiskowe i jak się wydaje, koperta ta była przeznaczona dla niej, gdyż to ona była właściwa do określenia miejsca i terminu leczenia sanatoryjnego, zarówno dla B. Z., jak i jego żony J. Z.. Zauważyć przy tym należy, iż dążeniem oskarżonego było uzyskanie skierowania do cieszących się szczególnym powodzeniem kurortów nadmorskich, jakim pozostają zarówno K., jak i K. i to w bardzo korzystnym okresie. Co równie ważne, B. Z. znał S. N., gdyż to ona przyjmowała od niego rezygnację z wcześniej przyznanego mu terminu uzdrowiskowego, w dniu 9 lutego 2018 roku od razu go rozpoznała, na co jednoznacznie w swoich zeznaniach wskazała. Uwadze Sądu nie umknął również fakt, iż wcześniej przyznane małżonkom sanatorium znajdowało się w powiecie (...) we wsi P., położonej przy granicy ukraińskiej, a zatem w bardzo dużej odległości od miejsca zamieszkania oskarżonego oraz trudnym i uciążliwym dojazdem.

Powyższe wskazuje, iż wykluczając bardzo nieprawdopodobną możliwość przypadkowego wsunięcia się zaginionej komuś koperty z pieniędzmi pod spinacz wniosku B. Z. i jego żony J. Z., a dostrzegając precyzyjnie zakreśloną i intratną prośbę B. Z. dotyczącą zarówno miejsca, jak i terminu leczenia uzdrowiskowego i to dla obojga małżonków, Sąd doszedł do przekonania, że to oskarżony dołączył ujawnioną kopertę do wniosku wraz dwoma banknotami o nominałach 100 złotych, starając się uzyskać akceptację dla swojej prośby w ten bardzo nietypowy sposób, chociaż sposób typowy dla czasów, które oskarżony z pewnością pamięta, co podczas rozprawy w mowie końcowej wyraźnie podkreślił Oskarżyciel, również te czasy pamiętając.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony B. Z. dopuścił się popełnienia czynu bezprawnego, opisanego w części wstępnej wyroku, zagrożonego karą, którego społeczna szkodliwość nie jest

znikoma, zaś czynu tego dopuścił się w sposób zawiniony, nie działając przy tym w okolicznościach uchylających jego bezprawność. Zdaniem Sądu wina i sprawstwo oskarżonego B. Z. w zakresie zarzucanego mu czynu pozostaje bez wątpliwości.

I tak oskarżony B. Z. w dniu 9 lutego 2018 roku w siedzibie Oddziału Narodowego Funduszu Zdrowia w Z. udzielił korzyści majątkowej urzędnikowi pełniącemu funkcję publiczną w zakresie przydzielania skierowań na leczenie uzdrowiskowe do określonego sanatorium i w określonym terminie, poprzez umieszczenie pomiędzy wnioskiem o skierowanie do sanatorium a dokumentację medyczną koperty zawierającej dwa banknoty po 100 złotych, w celu uzyskania skierowania do wskazanego przez siebie sanatorium, to jest w K. bądź K. i w terminie, który nie obejmowałby daty 20 maja 2018 roku, popełnionym czynem wyczerpał znamiona przestępstwa opisanego w art. 229 § 2 kk. Mając na uwadze okoliczności popełnionego przez oskarżonego czynu, jego wiek i cel działania, a także wysokość kwoty będącej przedmiotem przestępstwa, Sąd przyjął, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, wyczerpując znamiona przestępstwa określonego w art. 229 § 2 kk.

Za popełniony czyn Sąd wymierzył oskarżonemu B. Z. grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po przyjęciu jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Przy wymiarze kary do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył uprzednią niekaralność oskarżonego, natomiast nie dopatrył się istotnych okoliczności obciążających.

Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu B. Z. kara uwzględnia dyrektywy art. 53 kk, w szczególności stopień winy oskarżonego, stopień społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił, jak też wymogi prewencji ogólnej w zakresie potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Mając na uwadze dyspozycję art. 626 § 1 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu uznając, iż jest on w stanie ponieść koszty spowodowane swoim postępowaniem. W tym zakresie Sąd uwzględnił fakt uzyskiwania przez oskarżonego stałego świadczenia emerytalnego, które winno mu umożliwić uiszczenie kosztów sądowych, w tym również w ratach, jeśli oczywiście z wnioskiem takim wystąpi, a okoliczności te dotyczą również uiszczenia orzeczonej wobec oskarżonego grzywny.